

Det er en myte, at kvinder ikke tør investere

Den canadiske finansanalytiker Barbara Stewart har i snart 10 år forsket i, hvordan kvinder investerer deres penge. Og på mindst fire måder adskiller de sig fra mændene

Af Lærke Cramon

Barbara Stewart var 11 år, da hun fandt ud af, at hun var feminist. Hun opdagede, at hendes far hver uge gav hendes mor et fast kontantbeløb at købe ind til husholdningen for. Sidst på ugen skulle moren aflevere kvitteringer og redegøre for alle sine indkøb. Og hvis hun havde købt noget, som faderen ikke syntes var nødvendigt, fik hun klar besked.

»Det var der, jeg besluttede, at jeg ville tjene mine egne penge og aldrig være økonomisk afhængig af en mand,« siger Barbara Stewart og træder ind i elevatoren på hotel Radisson Royal i København. Dørene lukker bag hende og elevatoren suser op til øverste etage, hvor hun har værelse.

Barbara Stewart er i dag en meget anerkendt investeringsanalytiker og nok den i verden, som ved mest om kvinder og investeringer.

I snart ti år har hun undersøgt kvinders opførsel på investeringsmarkedet, og hun er en efterspurgt foredragsholder og hovedtaler i hele verden. Indtil nu har hun har foretaget mere end 700 kvalitative interviews med kvindelige investorer fra hele verden for at blive klogere på, hvordan og hvorfor de investerer. Forskningen sker på hendes eget initiativ, ligesom det er hende selv, der har finansieret alle ni rapporter, hun har udgivet om kvinder og penge.

»Jeg elsker bare København,« siger hun, da hun træder ind på sit hotelværelse. »Jeg har været her en del gange som konsulent for nogle af jeres store banker. Hvilke, kan jeg naturligvis ikke sige. Tavshedspligt, du ved.«

Hotelværelset er småt. Til gengæld har det vinduer over alt og næsten 180 grader udsigt ud over København. Flere af finansverdens logoer titter frem på høje bygninger.

Branchens sorte får

Som led i en 48-dages lang rundrejse er Barbara Stewart ganske kort i København for at interviewe tre kvindelige investorer til hendes sit forskningsprojekt.

»I morgen tidlig flyver jeg videre til Istanbul, og derfra videre til syv forskellige lande i Sydøstasien,« siger hun og skubber rundt med nogle af sine store kufferter, så der er plads til at sidde og tale.

Det var under finanskrisen, at hun fik lyst til at se nærmere på kvinders opførsel på investeringsmarkedet. I 2009, da krisen ramte, arbejdede hun som portfoliomanager og forvaltede rige menneskers formuer. Og da hendes klienter synkront begyndte at styrtbløde penge, faldt hun ned i et hul.

»Jeg håber, at al den forskning, som viser, at kvinder er dygtige investorer, kan få nye kvindelige investorer til at tale bedre om sig selv«

Barbara Stewart
Finansanalytiker

»Mine klienter var vrede, fortabte og kede af det, og jeg brød mig ikke om at skulle håndtere alle deres følelser. Og uanset, hvor meget jeg prøvede, kunne jeg ikke redde deres penge. Alle mistede jo penge dengang, og ingen kunne hjælpe,« siger Barbara Stewart.

En ting, hun i den periode observerede, var, at mens hendes mandlige klienter handlede overlet og irrationelt i et forsøg på at beholde deres penge, så havde hendes kvindelige klienter en helt anden form for ro.

»Det vakte min nysgerrighed, og jeg endte med at tackle min personlige krise ved at læse alt, hvad der overhovedet dengang fandtes om kvinder og investeringer,« siger Barbara Stewart. Resultatet var nedslående. »Alle historier om kvinder og penge var negative. Budskabet var enten, at kvinder ikke forstod sig på penge, at de ikke var risikovillige, og at de hellere ville overlade finanserne til deres mænd, fædre eller brødre. Og det gjorde mig virkelig vred.«

Barbara Stewarts opfattelse var nemlig, at de kvinder, hvis formuer, hun forvaltede, var meget kompetente og bevidste om deres håndtering af penge. Hun tænkte: Der mangler nogle positive historier, så hun interviewede over 50 succesfulde kvinder om deres forhold til penge og investeringer.

Hun finansierede selv rapporten, som hun skrev ved siden af sit arbejde som formueforvalter, og selv om medierne tog godt imod den og gav den meget positiv omtale, brød branchen sig ikke om den.

»Jeg husker, at jeg blev betragtet som branchens sorte får,« siger Barbara Stewart. »Finansindustrien er meget gammeldags. Nu havde den lige i mange år tjent rigtig mange penge på at appellere til mænd og drive forretning, som den plejede, og så skulle jeg ikke komme og sige, at kvinderne selv var finansielt kompetente og morgendagens kunder,« siger hun.

Selv om store dele af finansverdenen stadig tænker sådan, er der sket et skift i løbet af de sidste ti år, siger Barbara Stewart. Hun har netop på kvinders internationale kampdag publiceret sin niende rapport om kvindelige investorer og oplever i dag, at kvinder er bredt accepteret som nye og vigtige kunder hos både banker og investeringsvirksomheder.

Og hvad har hun så fundet ud af i løbet af de sidste ti års undersøgelser? »Well ... a lot!« siger Barbara Stewart og slår ud med armene. Men nogle af hendes vigtigste indsigter kan koges ned til, at kvinder adskiller sig fra mænd på mindst fire punkter, når det handler om investeringer.

1. Kvinder taler ofte sig selv ned

En vigtig ting, Barbara Stewart har lært af at tale med over 700 kvindelige investorer er, at kvinder ikke praler. Det kan godt være, at en kvinde har to masters, et vigtigt job og et spændende portfolio, men hun vil alligevel være beskedne, når hun vurderer egne evner.

»Da det gik op for mig, forstod jeg, at jeg ikke skulle lytte til, hvordan kvinderne talte om deres bedrifter, men i stedet kigge på deres faktiske investeringer.«

Og kvinder er generelt rigtig dygtige investorer, og flere nye undersøgelser peger på, at de faktisk klarer sig bedre end mænd – målt på, at de får højere afkast.

»Jeg håber, at al den forskning, som viser, at kvinder er dygtige investorer, kan få nye kvindelige investorer til at tale bedre om sig selv. Jeg taler f.eks. aldrig mig selv ned.«

2. Kvinder foretrækker at investere i sager, som er meningsfulde for dem

Kvinder går generelt mindre op i, om deres investering giver 8,5 eller 8,8 procent i afkast. Det er i hvert fald ikke afgørende for dem, selv om målet selvfølgelig er at tjene penge. De vil ifølge Barbara Stewart hellere investere i noget, de forstår, som interesserer dem, og som forhåbentligt bidrager positivt til samfundet.

»Kvindelige investorer har meget ofte deres børn i tankerne, når de investerer, og tænker over at investere

re i ting, der kan sikre familien økonomisk og samtidigt sætte positive aftryk på samfundet.«

3. Kvinder vil kommunikerer til gennem personlige fortællinger

Når kvinder tidligere har været tilbageholdne med at investere i det traditionelle aktiemarked, er det ifølge Stewart hverken fordi, de ikke forstår sig på penge, ønsker flere af dem, eller er bange for at løbe en risiko.

»Deres tilbageholdenhed skyldes i langt højere grad finansverdens kommunikation til dem, som har været helt forfærdelig,« siger hun.

Enten kommunikerer bankerne til kvinder, som var de mænd, og den hardcore profitorienterede kommunikation appellerer ifølge Barbara Stewart ikke godt til kvinder. Eller også inviterer bankerne til kvindeaftener, hvor de allierer sig med make up-firmaer for at gøre aktier og investeringer mere sexede.

»Især nordiske kvinder stejler over den form for events og ser det som en fornærmelse,« siger Barbara Stewart, som hyres ind som konsulent af banker over hele verden for at hjælpe dem med at målrette deres kommunikation ambitiøse kvinder. Og noget af det Barbara Stewarts undersøgelser har vist er, at kvinder gerne vil kommunikerer til via personlige fortællinger om individer, der har haft succes med at investere, og om deres motivation for at gøre det.

»Bankernes traditionelle kommunikation ræsonnerer slet ikke hos kvinderne. Og den erkendelse er bankerne nu ved at nå frem til. Veluddannede kvinder med penge er den kundefølge, der er absolut mest rift om lige nu, og hvis bankerne også vil have fat i dem, må de lære at henvende sig til dem uden at tale ned til dem.«

4. Kvinder er ikke bange for risiko.

De er bevidste om risiko

En af de mest sejlivede myter om kvinde og penge er ifølge Barbara Stewart, at kvinder er bange for at løbe en økonomisk risiko. Hendes pointe er, at kvinder ikke er risikoangste, men risikobeviste. De løber en risiko, når de investerer, men de er mere kalkulerede i forhold til, hvornår og hvorfor de risikerer at miste penge.

De gambler ikke på aktiemarkedet. De laver deres hjemmearbejde på en måde, hvor de undersøger alt, hvad de kan, og derfor bruger de typisk længere tid end mænd på at beslutte sig for, hvad de skal sætte deres penge i, siger hun.

»Men når først, de har besluttet sig, løber de en risiko – og de risikerer ofte mere end mænd, så myten om at kvinde ikke tør investere, vil jeg meget gerne have aflivet.«

Den dag, Barbara Stewart efter canadisk lov blev gammel nok til at tage et arbejde, begyndte hun at sidde ved kassen i et lokalt supermarked. Hun håndterede hver dag mange penge, og når ugen var omme, kunne hun hæve sin løn.

»Det føltes vidunderligt. Jeg tjente mine egne penge, og min far bestemte ikke over dem,« siger hun.

Måske netop derfor er hendes mål i dag at få flere kvinder til at investere, så de kan blive endnu mere økonomisk uafhængige. Hvis man tjener sine egne penge, kan man træffe sine egne beslutninger, siger hun, og det er ønske nummer ét blandt de kvinder, hun møder på sine rejser over hele verden.

»Selv om jeg er lykkelig gift, har jeg stadig mine egne penge at råde over og investere, som jeg vil. Og hvad min mand gør med hans, må han selv om.«

lora@information.dk

Kvinder praler ikke i samme grad som mænd. Derfor vurderer Barbara Stewart dem ikke på, hvordan de taler om sig selv, men på det afkast, de opnår. Foto: Anders Rye Skjold Jensen